

L · O · T · S · E · N

Medlemstidning för Tjänstemännens socialdemokratiska förening i Göteborg N:o 1 2018

LEDARE POLITISK SPORTJOURNALISTIK ÄR ETT OPIUM FÖR FOLKET

Valet lämnade en vidöppen spelplan, både nationellt och lokalt här i Göteborg. Vem ska regera med vem och hur? Det kommer förmodligen att vara oklart ett bra tag framöver och sannolikt fortsätta vara osäkert under resten av mandatperioden. I ett debattklimat som redan är fixerat vid den banalaste sortens spelteoretiska spekulationer och där den politiska journalistiken blivit förvillande lik sportjournalistiken och dokusåporna, så ses detta förstås som en skänk från ovan. Krönikorna och tweetsen skriver i princip sig själva. Det har aldrig varit lättare att vara politisk journalist eller tyckare. Det är lätt att vi andra, vi som inte är politiska journalister eller professionella tyckare, dras med i det spelteoretiska tjetet. Men de verkligt brännande politiska frågorna som vi skulle behöva ta itu med och hitta svar på handlar inte om vem som för tillfället bjuder upp vem till dans i maktens korridorer Nej, det är oerhört mycket mer angeläget att få till en rak och öppen diskussion om de konkreta samhällsproblemen och

hur arbetarrörelsen kan återfå sin styrka och förmåga att ta itu med dem. Inte minst för oss socialdemokrater gäller det gäller det att fokusera på hur vi kan stärka vår rörelse organisatoriskt. Arbetarrörelsen är idag oerhört försvagad. Att vi socialdemokrater gjort ett katastrofval med historiskt lågt väljarstöd är bara ett av många tecken på det. Hur kan vi stärka rörelsen? Vilka grundläggande politiska reformer behöver vi driva igenom för att skapa ett mer fritt, jämlikt och solidariskt samhälle under rådande materiella förhållanden? Det är de avgörande frågorna som kräver svar av oss. De politiska hovintrigerna kan vi överlåta åt andra. Våra förtroendevalda har den otacksamma uppgiften att hitta politiskt stöd för att genomföra så mycket som möjligt av socialdemokratisk politik. Men att formulera vad den politiken är, att bygga en stark partiorganisation och att skapa stöd för vår politik i befolkningen – det är vårt eget ansvar.

RED

PARTINYTT

PARTIKONGRESS 2019

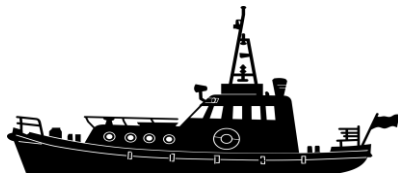
Nomineringar för ombud till partikongressen 2019 ska vara inne senast 19 oktober. Ombudsvalet kommer att ske digitalt den 30 november - 14 december 2018 efter att en kandidatpresentation skickats ut till alla medlemmar. Nominera kandidater på [partidistriktets hemsida](#).

VALANALYS

Tidigare folkhälsoministern Gabriel Wikström ska leda arbetet med Socialdemokraternas valanalys. Valanalysen ska studera politiken och organisationen och vara färdig i februari. I valanalysgruppen ingår också bl.a. Marika Lindgren Åsbrink, Luciano Astudillo och Helén Eliasson, regionråd Västra Götaland. Till Dagens Nyheter säger Gabriel Wikström att han tror att koalitionen med Miljöpartiet och de olika beskederna om flyktingpolitik är två förklaringar till det låga valresultatet.

MEDLEMSENKÄT

Medlemsenkäten om valrörelsen i Göteborg ska vara inne senast 14 oktober. Det går att skicka in sina synpunkter och tankar om Socialdemokraternas valrörelse i Göteborg 2018 till partidistriktets valanalysgrupp på [partiets hemsida](#)

DEBATT

WHEN IN DOUBT: BLAME KJELL-OLOF FELDT

Det sägs ofta att socialdemokratins långsiktiga nedgång, sedan 1970-talet, beror på att Socialdemokraterna inte längre är socialdemokrater. Ledande företrädare, och de idéer som dessa står för, brukar då jämföras med sådana som Olof Palme och Ernst Wigforss. Det ska ha skett en ideologisk omorientering under inflytandet av nyliberala idéer, ibland förknippat med den satsning på opinionsbildning som Svenska Arbetsgivareföreningen, SAF, inledde i början av 1970-talet. Fredrik Jansson, författare till boken *Gemenskap & skötsamhet* (2016), har med viss sarkasm formulerat det som föreställningen att krisen beror på ett gäng politiska tjänstemän i Kjell-Olof Feldts finansdepartement på 1980-talet, och ett annat gäng akademiker som brukade hänga med Tony Blair på 1990-talet. Ibland kompletteras förklaringsmodellens betoning av idéernas betydelse med en mer materiellt orienterad teori om hur egenintresset hos socialdemokratins elit närmat sig det privata näringslivet, vilket skapat en större mottaglighet för nyliberala idéer. Om en politiker kan förvänta sig en framtida, välbetald position som styrelseproffs eller PR-konsult, så antas det helt enkelt finnas motiv att anpassa sin politik enligt dessa förväntningar. Det finns skäl att vara skeptisk till försöken att förklara socialdemokratins kris med att ledande företrädare sålt ut idealen, exempelvis för välbetalda jobb i det privata näringslivet, eller att nyliberalismens idéer har infiltrerat rörelsen. Men sådant är bara symptom på krisen. Med få undantag

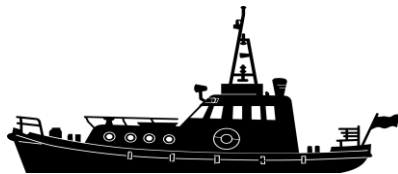
har diskussionen rört sig i idéernas och retorikens sfär – den så kallade *diskursiva* nivån – på bekostnad av att analysera samhällets sociala och ekonomiska bas. Till undantagen hör Anders Nilsson och Örjan Nyström, som tillsammans har skrivit en rad böcker om socialdemokratien. De förknippar socialdemokratins tillbakagång med en långsiktigt nedgående tillväxtkurva i den globala kapitalistiska ekonomin som inleddes vid 1970-talets början. Även om kurvorna vid 1990-talets mitt vände uppåt, så skapar kapitalismen helt andra förut-sättningar för politiken än under de så kallade rekordåren på 1950- och 1960-talet. Dessutom står vi sannolikt inför en ny nedgångsfas, som följd av den globala finanskrisen 2008. Kapitalet blev från och med 1970-talet rörligare och mindre beroende av de territoriella staternas gränser, något som i Sverige bland annat fick som följd att SAF inledde ett utträde från den konfliktlösning-modell som fungerat sedan andra världskriget. Informationsteknologins utveckling och Kinas inträde på världs-marknaden har radikalt förändrat den värld vi lever i. Näringslivets organisering i globala produktionskedjor och tendensen till ökad polarisering mellan *insiders* och *outsiders* i arbetskraften skapar nya utmaningar för en välfärds- och arbetsmarknadspolitik som utformades under socialdemokratins storhetstid på 1930- till 1960-talet. Andelen av arbetskraften som fanns inom industrin ökade fram till 1970-talets mitt, varefter den minskade till förmån för tjänstesektorn. Det handlar om strukturomvandling till följd av

teknologisk utveckling – maskiner och datorer ersätter mänsklig arbetskraft av mer mekaniskt slag, samtidigt som vi ser en ökad andel som arbetar med kunskapsintensiva tjänster inom exempelvis IT, marknadsföring och logistik – men också den offentliga sektorns expansion, som innebär att en allt större andel av LO-förbundens medlemmar inte finns i privata näringslivet utan i yrken inom exempelvis vård och omsorg. Dessa förändringar får konsekvenser för såväl finansieringen av välfärden som möjligheterna att få brett stöd för sin politik. Slutligen har politiken professionaliserats – från att vara ett förtroendeuppdrag, ofta med närhet till väljarna, har det i allt högre grad blivit en yrkeskarriär. Så kallade policyprofessionella – politiskt tillsatta tjänstepersoner som politiska sekreterare och politiskt sakkunniga – får allt större betydelse. Allt detta måste vi ta oss an om vi vill se ett nytt socialdemokratiskt århundrade.

JIMMY SAND

Ordförande Tjänstemännens socialdemokratiska förening

KRÖNIKA

SVERIGEDEMOKRATERNA OCH MENINGEN MED LIVET

”Ge mig en så'n där knappnål”, sade den tandlösa herren på Selma Lagerlöfs torg efter en lång - och ganska upprörd - diskussion om allt från invandring till vårdköer. Nästan förundrad över att en tidigare så kritisk man hade bestämt sig för att, trots allt han tyckte var fel med samhället, ändå rösta på Socialdemokraterna drog jag fram den enda knappnål jag kunde hitta i det röriga kampanjmaterialet. ”En sosse är aldrig ensam”, stod det på knappnålen. Vilket budskap kunde vara mer passande Jag räckte nöjt över gåvan. Jag vet inte riktigt vad jag förväntade mig för reaktion – men absolut inte det hjärtskärande svar som följde.

”Men jag är ju det”, sade den tandlösa herren med en långsam suck. ”Jag är ju ensam.” Sedan lämnade han mig kvar på torget, ensam, och gick iväg med sin påse från Willys. Jag var inte lika säker på att vi hade hans röst längre. Nästan var femte man har ingen nära vän. Ensamheten är livsfarlig. I grunden finns många orsaker; kvinnor utbildar sig i högre grad, flyttar från sina födelseorter, söker partners bland likasinnade, har ett större nätverk och lägger mer vikt vid det sociala ansvaret i livet. Männan blir kvar – i varje avseende. Men det finns också en politisk dimension i detta. Det var nämligen någonting som skavde i mig efter konversationen på Selma Lagerlöfs torg. Tre veckor efter den tandlösa herren lämnade mig kom valresultatet som bekräftade att något fundamentalt har gått sönder i den svenska arbetarrörelsen: Var fjärde LO-arbetare, var sjätte pensionär, var

fjärde man röstade på Sverigedemokraterna. Enligt statsvetarna är SD:s starkaste väljargrupp män i åldern 50 – 75 som upplever en stor klyfta mellan folket och en elit. Samma grupp är mest ensamma av alla. Den tandlösa herren på Selma Lagerlöfs torg hade en mycket gammal mobiltelefon, en sådan som jag själv nästan är för ung för att komma ihåg och än mindre har använt. Han visade mig ett sms. Det var en kort och kärnfull videohälsning från en svensk partiledare: Jimmie Åkesson. Sverigedemokraterna är mästare på gemenskap. På Facebook kryllar det av grupper och forum med mer eller mindre obskyra namn (många tycks handla om att stå upp för och mot saker som Sverige, halalkött, träd eller sossar). Grupperna har tiotusentals medlemmar. Modereringen görs på frivillig basis. Helt vanliga medborgare debatterar, dryftar och diskuterar sin tids stora frågor. En stor del av det politiska innehållet är, för en socialdemokrat, ohyggligt. Men det finns en läxa att lära, för oss också. Engagemang pratas det ofta om i partierna. Men engagemang är inte samma sak som entusiasm. I den sverigedemokratiska myllan finns en entusiasm som nästan går att ta på, som vibrerar, som sänder chockvågor över det politiska Sverige och som normaliserar partiets åsikter mer och mer för varje dag. Finns det entusiasm i det socialdemokratiska Sverige? Entusiasmen ersätter ensamheten. I Sverigedemokraternas parallella strukturer, inte helt olika de arbetareföreningar som en gång satte socialdemokratin på kartan, kan vem som helst bli debattens stjärna för en

dag. Man från Skåne skriver att Oscar Sjöstedt (SD) är en duktig debattör, och får 2000 gillningar och uppmuntrade reaktioner. En värmlänning delar ett klipp som tycks föreställa Löfven omgjord till blåsfisk - hundratals människor lämnar glada skratt-smileys och vill ha mer. Göteborgare berättar att hans fru har blivit SD-medlem: Han är en hjälte i allas ögon, och de säger det rakt ut! Det kan tyckas banalt, men allt detta betyder någonting för de inblandade: Gemenskap. ”Du behövs om vi ska kunna rädda Sverige. Du behövs om vi ska få trygga gator och torg. Du behövs.” Jimmie Åkessons korta videohälsning sade någonting om framgången i det sverigedemokratiska rörelsebyggandet. Sverigedemokraterna erbjuder en väg ut ur ensamheten. Den tandlösa herren blir en del av någonting större. I den sverigedemokratiska världen väntar tusentals glada tillrop, uppmuntrande kommentarer och nya bekantskaper. Han behövs. Han är inte ensam längre.

JOSEF AKAR
Socialdemokrat

Vill du också
skriva i Lotsen?
Skicka en text på 2000
eller 4000 tecken (inkl
mellanslag) till
info@s-akademiker.se

KALENDARIUM

15 OKTOBER

Partiet ordnar träff för nya medlemmar. Järntorget 8. Kl 18-20.

16 OKTOBER

Medlemsmöte Tynnereds s-förening. Kl. 18:30 (fika från kl.18) ABF Frölunda Torg, Näverlurgsgatan 26

16 OKTOBER

Lundby s-förening har möte med Ann-Sofie Hermansson för alla medlemmar i Lundbykretsen kl. 19 på Vågmästaregatan 1A.

16 OKTOBER

S-kvinnor uppmärksammar Antitrafickingdagen. Föreläsning med Johanna Bäckström Lerneby. Kl 19-21 Folkets Hus Järntorget.

20-21 OKTOBER

Partidistriktet har höstmöte med motionsbehandling.

22 OKTOBER

Partiet ordnar träff för nya medlemmar. Järntorget 8. Kl 18-20.

24 OKTOBER

Föreläsning med nationalekonomen Joakim Ruist om flyktingars integration och offentliga finanser. Internationella s-föreningen mfl. Mötesplats S:a Allégatan 1B kl 18-20.

27 OKTOBER

Tynnered S-förening 50 år! Scoutgården Skutan. Kl 17:30-21.

29 OKTOBER

Partiet ordnar träff för nya medlemmar. Järntorget 8. Kl 18-20.

30 OKTOBER

Tjänstemännens S-förening gästas av Håkan Bernhardsson, som berättar om rörelsen Momentum. Järntorget 8, kl 18-20

13 NOVEMBER

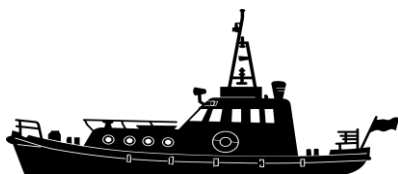
”Varför Västlänken?” Med Shahbaz Khan, Gert Gelotte och Stellan Tengroth. Backa s-förening mfl. Backa Folkets Hus kl 18:30-20:30

S-AKADEMIKER

Tjänstemännens socialdemokratiska förening (S-akademiker) är en förening för tjänstemän och akademiker inom Göteborgs socialdemokratiska partidistrikt. Föreningen bildades 1958. S-akademiker är en av de större socialdemokratiska föreningarna i Göteborg och har många medlemmar som är fackligt aktiva. S-akademiker har regelbundna medlemsmöten med spännande gäster kring angelägna frågeställningar. Medlemskap kostar 100 kr per år. Om du är intresserad av att bli medlem i s-akademiker så mejla till info@s-akademiker.se eller kom förbi på något av våra medlemsmöten. S-akademiker finns också på [facebook](https://www.facebook.com/sakademiker).

S-akademiker har en skriftserie som ger ut intressanta och viktiga böcker. I november 2017 kom den första volymen: en antologi med texter under redaktion av Payam Moula och Jimmy Sand, med titeln *Socialdemokratin i ett nytt århundrade*. Medverkande är bl.a. Kajsa Borgnäs, Anne-Marie Lindgren, Sven Ove Hansson, Ulrika Lorentzi och Björn Östbring. Det går att beställa boken genom s-akademiker, hos Bokus eller hos Adlibris. Den andra delen i skriftserien är en återutgivning av Nils Karlebys klassiker *Socialismen inför verkligheten* från 1926. Med nyskrivna för- och efterord av Örjan Nyström.

UTBLICK NILS KARLEBY I TIDEN

Den socialdemokratiska tidskriften Tiden är alltid läsvärd. Numera finns den också att ladda ned på [Tidens hemsida](https://tidens.hemsida.se). Det senaste numret innehåller en hel del spännande eftervalsanalyser av bland andra Göran Greider, Lisa Pelling och Kerstin Alnebratt men det mest intressanta är nog en lång recension av Nils Karlebys *Socialismen inför verkligheten* som nyligen gavs ut i S-akademikers skriftserie. Recensenten Rasmus Landström medger att han fått omvärdera Karleby en hel del efter att ha läst boken igen och han ger Örjan Nyström rätt i att Karleby verkligen inte var någon ”högersosse”. Men Landström är fortfarande kritisk mot det han ser som Karlebys ensidiga fokus på sociala reformer framför förstatliganden och kapitalbeskattnings.

”Visst kan reformer som fri sjukvård och starka socialförsäkringar förskjuta makten i det kapitalistiska samhället – men kanske inte på det grundläggande sätt som Karleby föreställde sig. /.../ Att inte se detta problem i Karlebys bok vore ett svek mot dess anda. Även *Socialismen inför verkligheten* måste ställas inför verkligheten.”

Diskussionen lär fortsätta. Det är hursomhelst roligt att vår skriftserie fortsätter att göra avtryck i debatten.

Vill du också skriva i Lotsen?
Skicka en text på 2000 eller 4000 tecken (inkl mellanslag) till info@s-akademiker.se